

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/262/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

248/2018. (IX. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2019. július 8-án előterjesztett **panaszát** a 2019. szeptember 19-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra és dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a G. város Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2019. július 2-án történt rendőri intézkedés (igazoltatás) miatt 2019. július 8-án, személyesen panaszt terjesztett elő.

I.

A panaszos a fenti napon 13 óra 45 perc körül bement a Rendőrkapitányságra ügyfélfogadási időben abból a célból, hogy érdeklődjön a fegyvertartási engedélyének visszavonása tárgyában.

A panaszos nehezményezte, hogy a Rendőrkapitányságon „máshogy értelmezik a törvényt, mint az Országos Rendőr-főkapitányság”, ugyanis korábban három helyen sem foglalkoztak a késével, csak letétbe helyezték egy trezorba. Amikor a panaszos megmutatta a kérdéses kést (csukott pengével) az ügyintézőnek, ő – a panaszos elmondása szerint – úgy tett mintha megijedt volna, felháborodott, majd két rendőrt hívott a helyszínre.

1 Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A rendőrök kikísérték a panaszoszt az ügyintéző helyiségéből, majd mindent ki kellett pakolnia. A panaszos ezt méltatlannak érezte. A panaszoszt – elmondása szerint – rendkívül felzaklatta az eset. Az egyik intézkedő rendőr azt mondta, hogy elkobozza a kérdéses kést. A panaszos sérelmezi, hogy kését a panasz előterjesztéséig nem kapta vissza.

Amikor a panaszos ruházatát átvizsgálták az intézkedő rendőr erőszakos hangnemben közölte a panaszossal, hogy nem telefonálhat, valamint „ne nyúlkaljon” a zsebeihez.

A panaszos kapott dokumentumot a kés elkobzásáról. Egyéb dokumentumot nem kapott. Az intézkedés nagyjából 15 percen át zajlott.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A panaszos sportvadászati célú lőfegyverek tartására vonatkozó engedélyét – egy korábbi szabálysértés elkövetése miatt (az erről szóló döntés már jogerőre emelkedett) – határozattal visszavonták.

A panaszos a visszavonó határozat átvételét követően több alkalommal is megjelent a Rendőrkapitányságon érdeklődni a teendőivel kapcsolatban, ám a leadási kötelezettsége ellenére a visszavont fegyvertartási engedélyét nem adta le.

A panaszolt intézkedést a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának járőrei [T. P. r. törzsőrmester és K. D. r. őrmester] fogatosították.

A panaszos a fenti napon ügyfélfogadási időben érkezett a Rendőrkapitányságra, ahol őt M. Zs. c. r. százados ügyintéző fogadta. A panaszos kitett egy kést az ügyintéző elé. Az ügyintéző a kést felvette, pengehosszúságát lemérte, majd megállapította, hogy annak vágó éle meghaladja a 8 cm-t (10 cm), azaz közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) mellékletének a) pontja alapján. A Korm. rendelet 3. §-ának megfelelően jogszabály eltérő rendelkezése hiányában tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen – ideértve az ott lévő járművek belső tereit is –, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni. A Rendőrkapitányság pedig a Korm. rendelet 2. §-ának 5. és 6. pontja értelmében nyilvános helynek számít. Az ügyintéző jelezte ezt a körülményt a megbízott osztályvezetőnek.

K. T. P. r. főhadnagy 14 óra 15 perckor jelezte a járőröknek, hogy a panaszos az ügyfélfogadó ablaknál egy kést helyett el a pultra. A járőröket a helyszínen az ügyintéző tájékoztatta a körülményekről. A kést az ügyintéző átadta a járőröknek. T. P. r. törzsőrmester felszólította a panaszoszt, hogy fáradjon vele, majd bekísérte a Rendőrkapitányság előállító helyisége előtti folyosóra, ahol vele szemben részleges ruházat- és csomagátvizsgálást tartott.

Az Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (6) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálták át a panaszos ruházatát, mivel szükségessé vált annak tisztázása, hogy a panaszos tart-e magánál további közbiztonságra különösen veszélyes eszközt.

A ruházat átvizsgálása során közbiztonságra különösen veszélyes eszköz nem került elő. Előkerült azonban a panaszos visszavont fegyvertartási engedélye, amelyről az ügyintézőnek azt állította, hogy nincs nála.

A panaszostól elkobozták a kérdéses kést átvételi elismervény ellenében, továbbá tájékoztatták őt arról, hogy vele szemben – rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. §-ának (1) bekezdésének megfelelően – szabálysértési feljelentést tesznek közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés miatt.

Mivel tehát szabálysértési eljárás indult a kérdéses kés birtoklása miatt, – figyelemmel az Rtv. 29/B. §-ának (1) bekezdésére – az nem került vissza a panaszoshoz.

Mivel a panaszos vonatkozásában bebizonyosodott, hogy közbiztonságra különösen veszélyes eszközt tartott magánál, az Rtv. vonatkozó rendelkezéseit, a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (4) bekezdését figyelembe véve, az intézkedő rendőr a biztonsági szempontokat szem előtt tartva többször is nyugodt, de határozott hangnemben felszólította a panaszost, hogy ne közelítsen kezeivel visszatérő jelleggel a zsebéhez. A rendőrök az intézkedés alatt higgadt, nyugodt hangnemben kommunikáltak a panaszossal.

Tekintettel arra, hogy a panaszost az intézkedés terjedelme alatt – az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésének megfelelően – személyi szabadságában korlátozták, nem nyúlhatott a zsebeihez, nem telefonálhatott.

A panaszossal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A parancsnoki kivizsgálás adatai, a rendőri jelentések tartalma alapján kijelenthető, hogy az érintett rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt, mulasztás nem történt.

2) M. Zs. c. r. százados jelentése az állásfoglalás II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A panaszos a Rendőrkapitányságra érkezését követően az aulában foglalt helyet, majd amikor sorra került, az ügyintéző irodájának aulára néző, ügyfélfogadó ablaka előtt elhelyezett padon ülve tette fel kérdéseit. Sérelmezte, hogy vele szemben miért tettek feljelentést a korábbiakban nála lévő bicska miatt. Az ügyintézővel való kommunikáció során a panaszos nagyjából a következő közléssel helyezte ki a kését a pultra: „Most emiatt le fog tartóztatni? Nem is értem, hogy ezekkel a bicskákkal mi a probléma. Más intézményekbe bemehet ezekkel, senki nem csinál belőle problémát.”

A jelentés szerint az ügyintéző nem ijedt meg, nem háborodott fel.

3) A panaszossal szemben intézkedő járőrök jelentései az állásfoglalás II. rész 1. és 2. pontjaiban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A panaszos álláspontja szerint a szabálysértési ügye nincs összefüggésben a fegyvertartási engedélyével, így nem hajlandó sem az engedélyét, sem a fegyvereit leadni. Ezt követően tette ki a kését a pultra mondván: „most is van nálam egy kés”.

A panaszost az intézkedés végén tájékoztatták a panasztételi lehetőségeiről is, amit tudomásul vett.

4) A panaszossal szembeni szabálysértési ügyben tett feljelentés tanúsága szerint a szabálysértés [Szabs. tv. 198. § (1)] 14 óra 15 perckor történt a Rendőrkapitányság épületében.

5) Az átadás-átvételi elismervény tanúsága szerint a panaszos Wenger típusú fekete színű, svájci jellegű bicskáját 2019. július 2-án az intézkedő rendőrök elkobozták, mivel annak pengehosszúsága meghaladta a 8 cm-t. Az elismervényt a panaszos aláírta.

6) A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsátott egyéb dokumentumok (Parancsnoki kivizsgálás, a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya vezetőjének tájékoztató levele) az ügy szempontjából további releváns információkat nem tartalmaznak.

III.

A panaszos sérelmezte, hogy őt a Rendőrkapitányságon igazoltatták, ennek keretében ruházatát átvizsgálták, kését elkobozták, továbbá kifogásolta a vele szemben intézkedő rendőrök hangnemét.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való, VI. cikk (3) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő, XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz fűződő, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos sérelmezte, hogy a Rendőrkapitányságon őt igazoltatták.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint a panaszos 2019. július 2-án közbiztonságra különösen veszélyesnek minősülő késsel lépett a Rendőrkapitányság területére, amelyet aztán az ott szolgálatot teljesítő ügyintéző elé helyezett el. Az ügyintéző megállapította, hogy a kés a megengedettnél hosszabb vágóélel rendelkezik, így jelentette az esetet a megbízott osztályvezetőnek, aki aztán e körülményt jelezte a járőröknek. A járőrök – a körülményekről való tájékozódást követően – intézkedést kezdeményeztek a panaszossal szemben, mivel felmerült a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés elkövetése.

a) Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontjának megfelelően a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A rendőrség intézkedési kötelezettségének tisztázása érdekében a Testület az alábbi jogszabályhelyek felhívását tartja szükségesnek:

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 198. §-ának (1) bekezdése szerint, aki a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök birtoklására, szállítására, forgalmazására vonatkozó szabályokat megszegi, közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértést követ el. Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

A Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdésének megfelelően – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen – ideértve az ott lévő járművek belső tereit is –, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni.

A Korm. rendelet 2. §-ának 5. és 6. pontja alapján közterület a közhasználatra szolgáló minden olyan magán-, állami vagy önkormányzati tulajdonban álló terület, amely mindenki számára korlátozás nélkül igénybe vehető, ideértve a közterületnek a közútként szolgáló és a magánterületnek a közforgalom elől el nem zárt részét, továbbá nyilvános hely a közterületnek nem tekinthető, mindenki számára nyitva álló hely.

A Korm. rendelet melléklete határozza meg, hogy pontosan mi számít közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek:

A melléklet a) pontja szerint az olyan szúró- vagy vágóeszköz, amelynek szúróhosszúsága vagy vágóéle a 8 cm-t meghaladja, továbbá a szúróhosszúság vagy a vágóél méretétől függetlenül a dobócsillag, a rugóskés és a szúró-, vágóeszközt vagy testi sérülés okozására alkalmas egyéb tárgyat kilövő készülék (különösen: felajzott íj, számszerű, francia kés, szigonypuska, parittyá, csúzli).

A Testület álláspontja szerint az Alaptörvény XXIV. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jogállami követelmény, amelynek megfelelően a jogok érvényesítése olyan eljárás keretében kell, hogy történjen, amely megfelelő biztosítékot jelent a törvényes és elfogulatlan, azaz önkénytől mentes állami döntésre. Természetes követelmény tehát a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése egy demokratikus jogállam esetében, hiszen az egyes emberekkel szemben az állam természetétől fakadóan mindig erőfölényes pozícióban van.

A Testület megítélése szerint az a körülmény, hogy a panaszosnál a megengedettnél hosszabb vágóélű kés volt, amelyet ki is tett az ügyintéző elé, a fenti jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően felvetették a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés elkövetésének lehetőségét, amely – az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a közbiztonság, valamint a közrend védelme érdekében – intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, így e tekintetben nem sérült panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

b) Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület számos korábbi állásfoglalásában felhívta a figyelmet arra, hogy az igazoltatás szigorúan célhoz kötött intézkedés, amelyet minden esetben olyan konkrét tényeknek, körülményeknek kell megalapozniuk, amelyek alapján az eljáró rendőr okkal feltételezheti, hogy

az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontjában taxatív módon meghatározott valamely cél elérése érdekében az igazoltatásra feltétlenül szükség van.

Mivel a panaszossal szemben – a körülmények tisztázását követően – szabálysértési eljárás vált szükségessé, szükséges lett az ő személyazonosságának megállapítása is.

A fentieknek megfelelően jogszerű volt a panaszos igazoltatása, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való, valamint – mivel az igazoltatás immanens eleme a személyazonosság megállapítása – személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga.

2) A Testületnek a panaszbeadvány alapján értékelnie kellett továbbá az igazoltatás keretében fogatosított ruházat-átvizsgálás célját és jogalapját is.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint – mivel a panaszossal szemben felmerült a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés elkövetése – tisztázni kellett a helyszínen, hogy tart-e még magánál más közbiztonságra különösen veszélyes eszközt is.

Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése az igazoltatás körében lehetővé teszi, hogy a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja szükségessé teszi.

Hasonlóan magához az igazoltatáshoz, az igazoltatás körében fogatosítható ruházat-átvizsgálás is szigorúan célhoz kötött intézkedés, amely lehetséges célokat az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése taxatív felsorol.

A Testület megítélése alapján, mivel a panaszossal olyan szabálysértés elkövetésének gyanúja merült fel, amelynek elkövetési magatartása jelen esetben egy közbiztonságra különösen veszélyes tárgy közterületen vagy nyilvános helyen való birtoklása volt, szükséges volt tisztázni, hogy a panaszos nem tart-e még magánál hasonlóan közbiztonságra különösen veszélyes tárgyat. **Mindezek alapján a panaszos ruházat-átvizsgálása jogszerű volt, így tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető személyes integritáshoz való alapvető joga.**

3) A Testület vizsgálta a panasszal érintett kés elkobzásának célját és jogalapját.

A panaszos sérelmezte, hogy panaszának előterjesztéséig elkobzott kését nem kapta vissza.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint a kérdéses kés egyaránt alkalmas támadásra, önvészély okozására, jogtalanul birtokolt dolognak számít, valamint bizonyítási eszközként felhasználandó a panaszossal szembeni szabálysértési eljárásban.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőrség a feladatának ellátása során [...] a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 29/B. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőr feladatának teljesítése során megtalált olyan dolgot, amely az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapján zár alá vehető, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény, vagy a büntetőeljárásról szóló törvény alapján bizonyítási eszközként lefoglalható, valamint a támadásra, vagy önvészély okozására alkalmas, illetve a jogosulatlanul birtokolt dolgot a jogosultnak vagy az eljáró hatóságnak történő átadásig, zár alá vétel vagy lefoglalás elrendeléséig, de legfeljebb három munkanapra átvételi elismervény ellenében ideiglenesen elveheti. Ugyanezen § (2) bekezdése szerint jogszabály eltérő rendelkezése

hiányában a dolgot vissza kell adni, ha a dolog helyszíni elvételének időtartama eltelt vagy annak oka megszűnt.

A Testület megítélése szerint – a fentiekre tekintettel – jogszerűen kobozták el a panaszos kését az intézkedő rendőrök, továbbá mivel az ügyben szabálysértési eljárás indult, a kérdéses kés bizonyítási eszközzé vált, ennek megfelelően még nem szűnt meg az elkobzás oka, így nem sérült a panaszos tulajdonhoz fűződő alapvető joga.

4) A Testület vizsgálta a panaszos azon sérelmét, miszerint nem telefonálhatott.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint a panaszost az igazoltatás és az ahhoz kapcsolódó ruházat-átvizsgálás során személyi szabadságában korlátozták, ennek megfelelően nem volt lehetősége az intézkedés alatt telefonálni.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőrség a feladatának ellátása során [...] a személyi szabadsághoz [...] fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 15. §-ának (1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület megítélése szerint az, ha az intézkedés alá vont az intézkedés során telefonál, nyilvánvalóan alkalmas arra, hogy az intézkedés gyors és eredményes (hatékony) lefolytatását akadályozza. Ennek megfelelően, amennyiben az intézkedés célja és hatékony lefolytatása ezt indokolja – az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a 15. §-ának (1) bekezdésében foglalt arányosság követelményének megfelelően – az intézkedő rendőrök korlátozhatják az intézkedés alá vont személy telefonhasználatát.

A Testület rendelkezésére álló információk alapján megállapítható, hogy az intézkedés célja a szabálysértési eljárás megindításához szükséges személyazonosító információk rögzítése, valamint további – panaszosnál esetleg fellelhető – közbiztonságra különösen veszélyes eszköz elkobása volt. Minderre a Rendőrkapitányság épületében, az előállító helyiség előtt található folyosón (az intézkedés biztonságos lefolytatása érdekében) került sor. Az intézkedés, ezáltal a panaszos személyi szabadságának korlátozása, nagyjából 15 percet vett igénybe.

A Testület megítélése szerint az intézkedés célja és hatékony lefolytatása indokolta a panaszos telefonhasználatának korlátozását, az intézkedés körülményeiből pedig nem lehetett olyan panaszosi érdekre következtetni, amely alapján jelen esetben e korlátozás aránytalan lett volna, ennek megfelelően pedig a panaszos személyi szabadságát jogszerűen korlátozták.

5) A Testület vizsgálta az intézkedő rendőrök hangnemét.

A panaszos sérelmezte, hogy vele erőszakos hangnemben közölték, hogy nem telefonálhat, valamint nem nyúlhat a zsebeihez.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint nyugodt, ugyanakkor határozott hangnemben kommunikáltak a panaszossal, szőlították őt föl, hogy ne nyúljon az intézkedés alatt a zsebeihez. A Rendőrkapitányság hivatkozott a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (4) bekezdésére is, miszerint a rendőri intézkedés során úgy kell eljárni, hogy a rendőr megelőzze megtámadását, lefegyverzését, továbbá akadályozza meg, hogy a figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

A Testület a panasz e része kapcsán emlékeztet az Rtv. 2. §-ában foglaltakra. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrrre vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amelyet a rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos emberi méltóságának a sérelme.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a Rendőrkapitányság rendőreinek – mivel a panaszos közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősülő tárgyat (kést) birtokolt – intézkedési kötelezettségük keletkezett, amelynek keretében a panaszost jogszerűen igazoltatták, ennek keretében jogszerűen vizsgálták át a ruházatát, valamint a kérdéses kést jogszerűen kobozták el (az elkobzás indoka pedig a panasz előterjesztéséig nem szűnt meg), így ezek tekintetében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való, személyes adatok védelméhez fűződő, emberi méltósághoz való, valamint tulajdonhoz fűződő alapvető joga. Jogszerűen korlátozták az intézkedő rendőrök a panaszos személyi szabadságát a telefonhasználat tekintetében.

Ugyanakkor a rendelkezésre álló információk alapján nem oldható fel a panaszosi és a rendőrségi álláspontok közötti ellentmondás az intézkedő rendőrök hangnemét illetően, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a sérelme.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. szeptember 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület